

vocari potest perfecta morbi curatio (§. 16.), quae usum motuum integrum adfert. Dum autem ea non perficitur, illa quippe causa plus valente, quam natura, mors propinqua est: statim enim ac motus vis efficientis evanescunt, prorsusque extinguuntur, vita etiam corporis illico extinguitur (§. 22.) (e).

§. 28. Atque hinc videtur antiquitus dictum fuisse, solam naturam quemlibet sanare morbum longum, peracutum et desperatum (§. 2.); ea vero repugnante, vana esse omnia remedia (f), ac si nullo amplius modo vi morbi ob debilitatem resistat (§. 22.), ob quam quasi omne respuens remedium ejus quidem operationem obscurat, efficit vero contrariam; id quod repugnantia ejus merito appellata est, uti hoc in aliis clarius enarrabo; hinc etiam et illud olim dictum est, eam solam modos medendi tutos unicuique ostendere, per fecundas et evidentes suas propensiones, quas in morbis ostendit (§. 16.).

§. 29. Hujus igitur ministrum quemcunque medicam esse oportet,

---

(e) Junk. ib. Tab. LV. p. 463. n. 2. (f) Cornel. Celsus. L. III. cap. I.